

[Statsministeren.]

eneste ting: af den uanstændige, demagogiske skatteagitation og agitation på alle andre områder, fremført med det ærede medlems medicinske veltalenhed, der er årsag til partiets fremgang, dette parti, som har mod til her i salen at stille sig op med løsninger på alle områder, som et politisk parti, der overfor de alvorlige økonomiske problemer, vi andre arbejder med hver eneste dag, har en løsning med en sætning, med en frase, med en bekendelse til Henry George's iøvrigt rigtige lære. Det er en agitation, der grænser til det uanstændige.

Jeg vil ikke beskyldte de herrer for at være nazister, men jeg vil have lov at sige, at jeg har ikke siden Goebbel's dage — og dette her er en virkelig alvorlig kompliment til de danske kommunister — mødt agitatorer, der overgås af det ærede medlem hr. Viggo Starcke. Dette partis holdning fremgår af, at medens vi i denne samling har behandlet såvidt jeg ved 134 lovforslag og dermed taget stilling til problemerne, har retsforbundet 49 gange af de 134 svaret: stemmer ikke. Det er det ærede medlems politik. Jeg spørger det ærede medlem: Er der grund for ham til, som han gør her som ordfører, at optræde i rollen som redningsmand? Har det ærede medlem og hans kompagnoner dernede, der er uenige om alt mellem himmel og jord — det er jo forklaringen på, at de afholder sig fra at stemme —, som bare forenes af en eneste ting, veltalenhed fordelt i forskellige styrkegrader til de ærede medlemmer, og med det ærede medlem hr. Viggo Starcke som en flot nr. 1, nogen som helst alvorlig baggrund for at optræde, som de gør?

Til slut vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger til de ærede medlemmer hr. Ole Bjørn Kraft og hr. Sønderup af mere alvorlig karakter, vedrørende den kommende politiske udvikling.

Det ærede medlem hr. Sønderup, hvis ordførertale jo var så udpræget saglig og helt anderledes i stemmeføringen end ordførertaler, vi tidligere har hørt fra venstres side, svang sig dog op tilsidst til at sige, at med hensyn til varmegraderne af tilliden, mistilliden eller den betingede tillid ville han gerne give den politiske oplysning, at varmegraderne hos venstre i forholdet til regeringen var de samme som tidligere.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft sagde, at efter hans opfattelse var en politisk afklaring tiltrængt her i landet. Med den stemmeføring, der er det ærede medlem egen, og som jeg synes er smuk og tiltalende — han tillod sig at give mig karakter,

jeg skal helt afholde mig fra noget sådant —, deklamerede han herfra: folket ser ikke hen til regeringen, men folket ser hen til et kommende borgerligt samarbejde! Da jeg hørte dette udslynget her fra talerstolen, gik jeg helt ind i det politiske drømme-Kanaan, der er målet for det ærede medlem. Jeg tænkte: Er det mon rigtigt, er det virkelig det, politisk interesserede mennesker i dette land tænker sig? Er det en borgerlig regering, som er løsningen på dagens og morgendagens problemer, en borgerlig regering, hvori det ærede medlem, med den fremgang han mener venter ham på en kommende valgdag, har gjort sig fortjent til statsministerposten, med det ærede medlem hr. Thorvil Kristensen på finansministerposten, den tredje faktor i den liberale regering, det ærede medlem hr. Viggo Starcke, på handelsministerposten og det ærede medlem hr. Hans Pinstrup på landbrugsministerposten? Tror det ærede medlem, det er det, folket ser hen til? Tror det ærede medlem i alvor på, at han har ret, når han siger, at det er noget sådant, politisk tænkende mennesker forestiller sig? Det blev jo ingen regering, ærede medlem, det blev en diskussionsklub. Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, der er uenig med sit eget parti og bunduenig med det ærede medlem og de konservative i deres økonomiske politik! Jeg vil slet ikke sige noget om det ærede medlem hr. Viggo Starcke, ham har jeg givet de roser, jeg havde til ham.

Nej, jeg tror slet ikke, det ærede medlem har ret i, at det er det drømmesyn, som også folket har. At det ærede medlem hver nat selv har denne drøm, tvivler jeg ikke på, men jeg tror ikke på, at politisk tænkende mennesker, som gennem de sidste 2½ år har set dette borgerlige samarbejde repræsenteret i den form, det er sket her i rigsdagen, for alvor kan forestille sig, at en sådan regering sammensat af de forskellige borgerlige politiske partier skulle være nogen løsning på de problemer; vi står overfor. Så er selv den fattige udgang, som den nuværende regering repræsenterer, vil jeg tro, for adskillige at foretrække.

Der blev gjort nogle bemærkninger om forfatningen, og jeg vil også gerne gøre en enkelt bemærkning herom. Jeg har i går på et møde med partiformændene gjort opmærksom på, at de politiske partier, socialdemokratiet, venstre, det konservative folkeparti, det radikale venstre og Danmarks retsforbund, den 16. marts 1949 sluttede en aftale, der gik ud på, at man skulle fremme forfatningskommissionens arbejde, således